

Marți, 15 ianuarie 2013

P7_TA(2013)0007

Drepturile de proprietate intelectuală asupra resurselor genetice din perspectiva politicii de dezvoltare

Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2013 referitoare la drepturile de proprietate intelectuală asupra resurselor genetice din perspectiva politicii de dezvoltare: impactul asupra reducerii sărăciei în țările în curs de dezvoltare (2012/2135(INI))

(2015/C 440/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția privind diversitatea biologică (CDB) din 1992,
- având în vedere Protocolul de la Nagoya din 2010 la CDB privind accesul la resursele genetice și distribuirea corectă și echitabilă a beneficiilor rezultate din utilizarea lor,
- având în vedere Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură din 2001,
- având în vedere Tratatul de cooperare în domeniul brevetelor din 2002,
- având în vedere Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene, adoptată de Adunarea Generală la 13 septembrie 2007,
- având în vedere Convenția OIM 1989 privind popoarele indigene și tribale (nr. 169),
- având în vedere Convenția internațională privind protecția noilor soiuri de plante, revizuită la Geneva la 19 martie 1991,
- având în vedere Acordul OMC din 1995 privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală,
- având în vedere Tratatul internațional din 2002 privind resursele genetice vegetale pentru alimentație și agricultură (ITPGR) și Tratatul-cadru al OMS privind virusurile gripale,
- având în vedere Directiva 98/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 1998 privind protecția juridică a invențiilor biotehnologice ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2010 referitoare la obiectivele strategice ale UE pentru cea de-a zecea Conferință a părților la Convenția privind diversitatea biologică (CDB), ce urmează să aibă loc în perioada 18–29 octombrie 2010 la Nagoya (Japonia) ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor, intitulată „Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020”(COM(2011)0244),
- având în vedere activitățile și rapoartele Comitetului interguvernamental al OMPI privind proprietatea intelectuală și resursele genetice, cunoștințele tradiționale și folclorul,
- având în vedere raportul reuniunii grupului de experți tehnici și juridici referitor la cunoștințele tradiționale asociate resurselor genetice, în contextul regimului internațional privind accesul și împărțirea beneficiilor (UNEP/CBD/WG-ABS/8/2, 2009),
- având în vedere studiul solicitat de Comisia pentru dezvoltare a Parlamentului European intitulat „Drepturile de proprietate intelectuală asupra resurselor genetice și combaterea sărăciei” (2011),
- având în vedere Convenția asupra zonelor umede din 1971 de la Ramsar;

⁽¹⁾ JO L 213, 30.7.1998, p. 13

⁽²⁾ JO C 371 E, 20.12.2011, p. 14.

Marti, 15 ianuarie 2013

- având în vedere Convenția din 1973 privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei pe cale de dispariție (CITES);
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru comerț internațional și al Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0423/2012),
- A. întrucât 70 % din populația săracă a lumii, care trăiește în zonele rurale și urbane, depinde direct de biodiversitate pentru supraviețuirea și bunăstarea sa;
- B. întrucât principalele obiective ale Convenției privind diversitatea biologică (CDB) urmăresc să promoveze conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității și să înlăture obstacolele în calea utilizării acesteia;
- C. întrucât resursele genetice (RG), furnizorii și deținătorii de cunoștințe tradiționale asociate (CT) provin frecvent din țările în curs de dezvoltare bogate în biodiversitate;
- D. întrucât legislația privind accesul național și împărțirea beneficiilor, adoptată ca parte a procesului CDB, a apărut ca reacție la practicile de prospectare biologică și de biopiraterie;
- E. întrucât biopirateria este definită în mod comun ca practica industrială a privatizării și a brevetării cunoștințelor tradiționale sau a resurselor genetice aparținând popoarelor indigene, fără a obține autorizarea țărilor-sursă sau fără a le oferi compensații;
- F. întrucât CDB și protocolul acesteia de la Nagoya prevăd ca bioprospectorii să obțină „consimțământul prealabil în cunoștință de cauză” al țărilor de origine sau al comunităților locale și indigene și să ajungă la „condiții convenite de comun acord” cu acestea în legătură cu cunoștințele tradiționale asociate resurselor genetice, precum și să împartă beneficiile bioprospectării cu acestea;
- G. întrucât regimul privind accesul și împărțirea beneficiilor, aflat în continuă evoluție, guvernat de CDB, funcționează în mod complementar cu OMC și Acordul său privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală (OMC-TRIPS), Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale (OMPI), Organizația pentru Alimentație și Agricultură (FAO), Uniunea Internațională pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante (UPOV) și Organizația Mondială a Sănătății (OMS);
- H. întrucât guvernarea accesului și a împărțirii beneficiilor se reflectă, de asemenea, într-o serie de acte privind drepturile omului, inclusiv Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966 și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale din 1966;
- I. întrucât articolul 27 alineatul (3) litera (b) din Acordul OMC TRIPS conferă guvernelor dreptul de a exclude de la brevetabilitate plantele, animalele și procesele „în mod esențial” biologice, în timp ce microorganismele și procesele non-biologice și microbiologice sunt eligibile pentru brevetare;
- J. întrucât biodiversitatea oferă o gamă largă de servicii ecosistemice, precum apele locale, aprovizionarea cu alimente, materialele pentru susținerea mijloacelor de trai și reglarea climei; întrucât degradarea mediului aduce noi provocări pentru conservarea și utilizarea durabilă a unei largi varietăți de specii și de RG, ca bază pentru securitatea alimentară și dezvoltarea durabilă a agriculturii;
- K. întrucât Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură (ITPGR), care a fost negociat în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), are ca scop conservarea și utilizarea durabilă a resurselor fitogenetice pentru alimentație și agricultură și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor rezultate din utilizarea lor, în conformitate cu CDB;
- L. întrucât membrii OCDE se bazează puternic pe resursele genetice din străinătate în special pentru culturi, cooperarea internațională privind conservarea și utilizarea durabilă a resurselor genetice devenind, astfel, esențială;

Marți, 15 ianuarie 2013

- M. întrucât estimările arată că trei sferturi din populația lumii depind de medicamentele tradiționale naturale și că aproximativ jumătate dintre medicamentele sintetice au la origine produse naturale;
- N. întrucât mai multe convenții și acorduri internaționale abordează subiectul cunoștințelor tradiționale, inclusiv Convenția privind diversitatea biologică, Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură (ITPGR), Declarația privind drepturile popoarelor indigene (DRIPS), Convenția Unesco pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial;
- O. întrucât articolul 8 litera (j) din CDB prevede angajamentul părților de a respecta, a conserva și a păstra cunoștințele tradiționale și „de a încuraja împărțirea echitabilă a beneficiilor rezultate din utilizarea” unor astfel de cunoștințe;
- P. întrucât Declarația ONU din 2007 privind drepturile popoarelor indigene confirmă dreptul acestora de a-și păstra, controla, proteja și dezvolta cunoștințele tradiționale,
- Q. întrucât, în 2009, Adunarea Generală a OMPI a încredințat Comitetului interguvernamental (CIG) sarcina de a elabora un act internațional pentru protejarea resurselor genetice, a cunoștințelor tradiționale și a expresiilor culturale tradiționale,

I. *Diversitatea genetică și ODM*

1. reamintește legătura directă dintre protejarea biodiversității și îndeplinirea ODM-urilor, în special a ODM 1, axat pe eradicarea sărăciei extreme și a foametei; subliniază importanța biodiversității și a ecosistemelor sănătoase pentru agricultură, silvicultură și pescuit, într-o perspectivă de dezvoltare durabilă;
2. subliniază faptul că CDB diferă foarte mult de alte tratate internaționale de mediu, în sensul că oferă un rol explicit și proeminent problematicilor legate de echitate, egalitate și justiție în conservarea și utilizarea biodiversității;
3. subliniază faptul că, deși nu există o definiție general acceptată a termenului „biopiraterie”, aceasta se poate referi la însușirea necuvenită și/sau beneficierea ilicită, comercială în urma utilizării cunoștințelor tradiționale și a resurselor genetice și subliniază că trebuie efectuate activități suplimentare pentru a clarifica și a consolida terminologia juridică, în special în vederea unei definiții a termenului „biopiraterie”, pe baza unor cifre autorizate;
4. subliniază provocările pe care le implică drepturile de proprietate intelectuală (DPI) asupra resurselor genetice și cunoștințelor tradiționale în țările în curs de dezvoltare, în ceea ce privește accesul la medicamente, producția de medicamente generice și accesul fermierilor la semințe; subliniază, în consecință, faptul că politica comercială a UE în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală trebuie să fie în concordanță cu obiectivul de coerență al politicilor pentru dezvoltare, după cum prevede Tratatul UE;
5. reamintește faptul că CDB și Protocolul de la Nagoya constituie principalul cadru de guvernare a accesului și a împărțirii beneficiilor (ABS); constată că guvernarea referitoare la drepturile de proprietate intelectuală, resursele genetice și reducerea sărăciei este realizată și prin organisme precum OMC, FAO, OMS și OMPI, ceea ce amplifică numărul provocărilor în ceea ce privește asigurarea unei abordări coerente a susținerii regimului CDB de către acestea; insistă asupra faptului ca instituțiile internaționale să sprijine și să nu acționeze împotriva regimului CDB;
6. își reafirmă respectul pentru progresele însemnate înregistrate în ceea ce privește protejarea internațională a drepturilor popoarelor indigene asupra resurselor lor genetice și asupra altor resurse, precum și asupra cunoștințelor tradiționale asociate, consfințite de Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene, de Convenția nr. 169 a OIM, de articolul 8 litera (j) din CDB și de Protocolul de la Nagoya; își exprimă preocuparea față de erodarea genetică ce se produce ca urmare a prevalenței aproape exclusive pe piață a semințelor produse industrial, adică a semințelor protejate de drepturile de proprietate intelectuală, în detrimentul varietăților tradiționale de semințe.

Agricultură și sănătate

7. reamintește că pentru asigurarea unei mai bune prestări de servicii ecosistemice, este nevoie de o gamă mare de resurse genetice pentru alimentație și agricultură (GRFA); subliniază faptul că utilizarea de GRFA este esențială pentru securitatea alimentară, durabilitatea agricolă și ecologică, în condițiile schimbărilor climatice;

Marti, 15 ianuarie 2013

8. subliniază că realizarea ODM1 depinde, printre altele, de modul în care gestionăm ecosistemele agricole; subliniază, în acest context, că, în timp ce reducerea impactului negativ pe care îl poate avea agricultura asupra mediului necesită o gamă vastă de varietăți genetice pentru culturi în vederea furnizării unor servicii ecosistemice mai bune, diversitatea culturilor permite în special proprietarilor de ferme săraci și mici să își diversifice alimentația și veniturile; subliniază, de asemenea, că diversitatea genetică a culturilor asigură rezistența la schimbările climatice;
9. reamintește că soiurile sălbatice de plante cultivate care sunt importante pentru securitatea alimentară a statelor membre ale UE, se găsesc, în mare parte, în țările în curs de dezvoltare; îndeamnă UE, în cadrul Convenției UPOV, să nu susțină introducerea unei legislații care ar putea crea obstacole în calea folosirii de către agricultori a semințelor recoltate, deoarece acest lucru ar încălca dreptul la hrană în țările în curs de dezvoltare;
10. amintește că „excepția pentru fermieri”, în temeiul Convenției UPOV, este importantă în mod special pentru țările în curs de dezvoltare, deoarece permite fermierilor să păstreze semințele provenite de la varietăți noi și să le resădească în scopuri alimentare obișnuite, (îmbunătățind astfel securitatea alimentară); regretă totuși că, deși este în interesul țărilor în curs de dezvoltare să păstreze și să extindă scutiile de la drepturile crescătorilor de plante, drepturile fermierilor au fost slăbite în cadrul reformelor consecutive ale Convenției UPOV;
11. ia act de faptul că FAO își asumă un rol de conducere în dezvoltarea de regimuri specializate de acces și împărțire a beneficiilor relevante pentru alimente și agricultură; invită UE să sprijine cererile țărilor în curs de dezvoltare de asigurare a unei împărțiri corespunzătoare a beneficiilor în cadrul oricărui mecanism/instrument sectorial nou al FAO, precum și de asigurare a consecvenței cu CDB și Protocolul de la Nagoya și de creștere a sinergiei cu acestea;
12. reamintește că RG, printre altele sub formă de medicamente pe bază de plante, contribuie în mod semnificativ la cercetarea și dezvoltarea în domeniul farmaceutic și la accesul la medicamente; reafirmă că DPI nu ar trebui să împiedice accesul la medicamente accesibile, în special în cazul în care aceste DPI se bazează pe RG provenite din țări în curs de dezvoltare;
13. invită UE să nu preseze țările în curs de dezvoltare, în special țările cel mai puțin dezvoltate, să accepte prin acorduri bilaterale norme aprofundate privind proprietatea intelectuală, de exemplu, pentru semințe și medicamente, în conformitate cu principiul coerenței politicilor UE pentru dezvoltare (CPD);
14. subliniază faptul că lupta împotriva biopirateriei presupune punerea în aplicare și actualizarea acordurilor existente privind accesul multilateral și împărțirea beneficiilor în domeniul agriculturii și sănătății, cum ar fi Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură (ITPGR), de exemplu prin examinarea de noi modalități de strângere de resurse pentru Fondul de împărțire a beneficiilor, sau Reuniunea interguvernamentală a OMS privind planificarea pregătirilor în caz de pandemie de gripă;
15. consideră că viitoarele acorduri bilaterale și multilaterale care vizează armonizarea și, în special cele referitoare la domeniul de aplicare al derogărilor și al limitărilor privind drepturile protejate prin brevete, vor necesita un control atent din perspectiva dezvoltării, în vederea obținerii unei echități mondiale pentru sănătatea publică în spiritul punerii în aplicare a punctului 6 din Declarația de la Doha privind Acordul TRIPS, care protejează cunoștințele de la nivel local și în legătură cu drepturile amelioratorilor de plante, care asigură accesul la semințe;

II. Drepturile comunităților indigene și locale asupra cunoștințelor tradiționale

16. ia act de faptul că termenul de cunoștințe tradiționale desemnează cunoștințele deținute de către comunitățile indigene și locale specifice și împărțite de mai multe segmente ale societății dintr-o anumită regiune sau țară; subliniază faptul că în cunoștințele tradiționale sunt incluse „valori intangibile” și că menținerea patrimoniului cultural este un fapt de o importanță primordială în toate expresiile sale, inclusiv a valorilor sociale, religioase, culturale și de peisaj;
17. subliniază faptul că trei pătrimi din populația mondială depind de medicamentele naturale, tradiționale, pe bază de plante; consideră că biopirateria reprezintă un argument esențial pentru protejarea cunoștințelor tradiționale, în special atunci când aceasta este asociată cu resursele genetice cu valoare economică din industrie;
18. subliniază pericolul de evaluare a cunoștințelor tradiționale numai din punct de vedere comercial; subliniază faptul că actualul cadru legislativ privind drepturile de proprietate intelectuală nu este adecvat pentru un astfel de grup eterogen precum deținătorii de cunoștințe tradiționale; subliniază, prin urmare, necesitatea definirii unui regim internațional sui generis al DPI, care să conserve diversitatea de interese a comunităților locale și să reflecte dreptul cutumiar etc.;

Marți, 15 ianuarie 2013

19. observă cu îngrijorare că dificultățile întâmpinate de către deținătorii de cunoștințe tradiționale includ monitorizarea și punerea în aplicare a legislației, adică informarea cu privire la existența unor încălcări și obținerea unor remedii oportune; regretă, în acest context, faptul că nicio măsură de monitorizare prevăzută de Protocolul de la Nagoya nu reglementează cunoștințele tradiționale asociate resurselor genetice, având în vedere faptul că nu există nicio obligație de a divulga „punctului de control” informații cu privire la cunoștințele tradiționale utilizate, în timp ce certificatul de conformitate recunoscut internațional nu acoperă cunoștințele tradiționale asociate RG, ceea ce limitează posibilitatea de a urmări biopirateria legată de aceste cunoștințe tradiționale; consideră că UE ar trebui să acorde cunoștințelor tradiționale cel puțin același nivel de protecție ca și în cazul resurselor genetice, în cazul punerii în aplicare a Protocolului de la Nagoya;

20. subliniază faptul că reglementările adoptate în vederea protejării RG și a cunoștințelor tradiționale asociate acestora trebuie să respecte angajamentele internaționale privind promovarea și respectarea drepturilor popoarelor indigene, consacrate în Declarația ONU din 2007 privind drepturile popoarelor indigene (UNDRIP) și în Convenția OIM din 1989 privind popoarele indigene și tribale (nr. 169);

21. recunoaște rolul potențial al proprietății intelectuale și al sistemului de brevete în ceea ce privește promovarea inovării, a transferului și a răspândirii tehnologiei, în avantajul reciproc al părților interesate, al furnizorilor, al deținătorilor și al utilizatorilor de resurse genetice, de derivate ale acestora și de cunoștințele tradiționale asociate, într-un mod care să conducă la bunăstare și dezvoltare, relevând totodată necesitatea prevenirii efectelor adverse ale DPI și ale sistemului de brevete asupra aplicării cunoștințelor, legislațiilor, practicilor și a sistemului de cunoștințe tradiționale ale popoarelor indigene și ale comunităților locale și asupra abilității acestora de a utiliza, dezvolta, crea și de a-și proteja cunoștințele referitoare la resursele genetice; reafirmă faptul că, în contextul recente sale Rezoluții referitoare la brevetarea procedeelelor biologice esențiale, o protecție excesiv de extinsă a brevetului, în special în domeniul reproducerii, poate împiedica inovarea și progresele și poate deveni nocivă pentru crescătorii mici și mijlocii prin blocarea accesului la resursele genetice vegetale și animale; subliniază că, în anumite circumstanțe, popoarele indigene sau comunitățile locale pot considera că contractele dintre părți reprezintă o soluție mai bună pentru împărțirea beneficiilor și pentru protejarea intereselor lor, conservând totodată mediul și prevenind daunele sociale și economice, de exemplu prin clauze de salvagardare;

III. *Biopirateria – calea de urmat*

22. subliniază faptul că biopirateria poate fi datorată lipsei de reglementări naționale și de mecanisme de aplicare a legii din țările în curs de dezvoltare, precum și lipsei unui mecanism de conformitate în țările dezvoltate, care să asigure că RG au fost achiziționate în conformitate cu consimțământul prealabil în cunoștință de cauză și cu condițiile convenite de comun acord, respectând legislația națională privind accesul și împărțirea beneficiilor din țara furnizorului; salută, în acest context, proiectul de regulament depus de Comisie al cărui obiectiv este punerea în aplicare a Protocolului de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea beneficiilor; subliniază, de asemenea, importanța asigurării unor mecanisme eficiente în materie de resurse în caz de litigii și a accesului la justiție;

23. amintește că punerea efectivă în aplicare a protocolului depinde de acțiunile care vor fi întreprinse, atât în țările în curs de dezvoltare, cât și în țările dezvoltate; ia act de faptul că elaborarea unei legislații privind accesul și împărțirea beneficiilor în țările în curs de dezvoltare reprezintă o condiție privind obligația țărilor utilizatoare de a respecta cerințele în materie de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză; subliniază totuși că această condiție reprezintă pentru ele o provocare reală, deoarece necesită o consolidare substanțială a capacității juridice și a capacității instituționale;

24. subliniază faptul că obiectivele CDB vor fi realizate numai în cazul în care se realizează o distribuție corectă și echitabilă a beneficiilor; îndeamnă UE și statele sale membre să solicite ratificarea rapidă a Protocolului de la Nagoya, pentru a combate biopirateria și a îmbunătăți corectitudinea și echitatea în schimburile de resurse genetice; subliniază rolul cooperării pentru dezvoltare a UE în furnizarea de asistență țărilor în curs de dezvoltare în ceea ce privește consolidarea capacităților juridice și instituționale cu privire la acces și împărțirea beneficiilor; consideră că țările în curs de dezvoltare ar trebui sprijinite pentru crearea de baze de date privind cunoștințele tradiționale și pentru înțelegerea sistemelor de cereri de brevet;

25. reiterează faptul că, în contextul Rezoluției sale din 10 mai 2012 referitoare la brevetarea procedeelelor biologice esențiale⁽¹⁾, o protecție excesiv de extinsă a brevetelor în domeniul reproducerii poate împiedica inovarea și progresul și poate dezavantaja crescătorii mici și mijlocii, prin blocarea accesului la resursele genetice;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0202.

Marti, 15 ianuarie 2013

Îmbunătățirea cerințelor privind bazele de date și dezvoltările privind resursele genetice și cunoștințele tradiționale

26. atrage atenția asupra propunerii țărilor în curs de dezvoltare privind elaborarea unui regulament obligatoriu care să ceară solicitanților de brevete (a) să dezvăluie sursa și originea resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate folosite în invenții, (b) să dovedească consimțământul prealabil în cunoștință de cauză, obținut de la autoritățile competente din țara furnizoare și (c) să furnizeze dovezi privind împărțirea echitabilă a beneficiilor, care să fie certificate într-un certificat internațional de origine;

27. regretă lipsa unor statistici clare privind biopirateria și însușirea necuvenită și solicită UE să realizeze mai multe activități de cercetare și de divulgare de informații în acest domeniu pentru a remedia această situație; subliniază, de asemenea, că sunt necesare date mai bune privind numărul și conținutul contractelor de acces și împărțire a beneficiilor; consideră că acestea ar trebui colectate prin înființarea unui sistem de notificare și de baze de date cu ajutorul Mecanismului de facilitare al CDB;

28. consideră că un instrument cu caracter obligatoriu este cea mai sigură modalitate de a pune în practică măsurile legate de biodiversitate în sistemul DPI de către țările utilizatoare; cere luarea unor măsuri pentru a condiționa acordarea brevetelor de respectarea unei cerințe obligatorii privind dezvăluirea originii oricărei RG/CT în cererile de brevet; subliniază că o astfel de divulgare ar trebui să includă dovada că RG/CT în cauză au fost dobândite în conformitate cu normele aplicabile (de exemplu, consimțământul prealabil în cunoștință de cauză și condițiile convenite de comun acord);

29. subliniază că un instrument internațional care să includă cerințe privind divulgarea și baze de date pentru protejarea resurselor genetice nu este un înlocuitor al unui mecanism eficace de acces și de împărțire a beneficiilor la nivel național;

30. este de părere că notificarea directă de către utilizatori a întreprinderilor care utilizează resurse genetice sau cunoștințe tradiționale aferente, utilizarea de certificate de conformitate și explorarea opțiunilor în materie de litigii din cadrul jurisdicției naționale și din afara ei pot contribui, de asemenea, în mod eficient la reducerea numărului potențialelor cazuri de biopiraterie;

31. consideră că un sistem clar și coerent al drepturilor de proprietate intelectuală ar contribui la crearea de cunoștințe și la diseminarea acestora către țările în curs de dezvoltare, în beneficiul antreprenoriatului, al cercetării, al educației și al reducerii sărăciei la nivel local;

Eforturi în vederea realizării unui sistem coerent de guvernare la nivel mondial

32. insistă asupra faptului că OMC-TRIPS ar trebui să fie compatibil cu protocolul CDB – Nagoya și, prin urmare, consideră că este esențial să se stabilească cerințe obligatorii privind dezvăluirea originii resurselor genetice pe parcursul procedurilor de acordare a brevetelor și, astfel, să se permită să se verifice dacă acestea au fost achiziționate legal în conformitate cu consimțământul prealabil în cunoștință de cauză și cu condițiile convenite de comun acord;

33. subliniază faptul că astfel de cerințe ar putea fi introduse printr-o modificare a Acordului OMC-TRIPS sau în cadrul OMPI, în cadrul discuțiilor care se desfășoară privind elaborarea unui/unor nou/noi instrument(e) de protecție eficace a resurselor genetice, a cunoștințelor tradiționale și a expresiilor culturale tradiționale; invită în special UE să sprijine, în conformitate cu CPD, cererea țărilor în curs de dezvoltare de a modifica Acordul OMC-TRIPS, prin introducerea unui nou articol 29a privind divulgarea originii resurselor genetice și/sau a cunoștințelor tradiționale asociate, în conformitate cu Protocolul de la Nagoya; salută, ca un prim pas, faptul că proiectul de regulament al UE privind accesul la resurse genetice și împărțirea beneficiilor prevede o cerință obligatorie de divulgare a originii oricărei resurse genetice și a cunoștințelor tradiționale asociat;

Marți, 15 ianuarie 2013

34. invită Comisia să încredințeze negociatorilor săi din cadrul CIG OMPI și pentru revizuirea TRIPS sarcina de a considera Protocolul de la Nagoya drept punctul lor de plecare și de a se concentra, în cadrul negocierilor, asupra alinierii cadrului juridic al CDB ⁽¹⁾ și al Protocolului său de la Nagoya, al OMPI, al TRIPS, al ITPGRFA ⁽²⁾ și al UPOV ⁽³⁾, precum și al UNCLOS ⁽⁴⁾ în ceea ce privește resursele genetice maritime; ia act de faptul că acordul TRIPS exclude în mod temporar țările cel mai puțin dezvoltate ⁽⁵⁾; subliniază că această abordare trebuie păstrată pentru orice revizuire care ar putea rezulta în urma procesului CDB-Nagoya;

35. salută inițiativele alternative la organismele strict comerciale, precum Mecanismul de facilitare a informațiilor privind biodiversitatea mondială (GBIF), care promovează accesul gratuit și liber la date privind biodiversitatea, dintr-o perspectivă de cooperare mondială între diferite guverne, organizații și alți actori internaționali;

36. ia act de activitatea Comitetului interguvernamental privind proprietatea intelectuală și resursele genetice din cadrul Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI) și încurajează adoptarea unor măsuri similare și utilizarea unor definiții coerente la nivelul UE;

o

o o

37. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ Convenția privind diversitatea biologică.

⁽²⁾ Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură.

⁽³⁾ Uniunea Internațională pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante .

⁽⁴⁾ Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării.

⁽⁵⁾ TRIPS, articolul 66 alineatul (1); Decizia Consiliului privind TRIPS din 29 noiembrie 2005.